

פרשת ויקהל – פרה

בס"ד

הטהרה על ידי התורה

בשבת קודם שקוראים את פרשת החודש הזה לכם, קוראים פרשת פרה, והטעם שקוראים פרשת פרה, כתב המשנה ברורה (תרפ"א) שכאשר עם ישראל היו במדבר אז שרפו את הפרה, סמוך לחודש ניסן, כדי להזות על עם ישראל באפר הפרה, מיד אחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו לעשות את הפסח בזמנו, ואנו קוראים פרשה זאת, אף על פי שאין לנו קרבן פסח בזמן הזה, כדי להתפלל לפני הקב"ה שגם עלינו יזרוק מים טהורים במהרה.

ואם כן, קריאת פרשת פרה זה תפילה להשם, שגם עלינו יזה מים טהורים.

בהפטרה אנו קוראים בנביא יחזקאל, "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טומאותיכם ומכל גילוליתם אטהר אתכם, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש אתן בקרבכם, והסרתי את לב האבן מבשרכם, ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם, ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם".

והנה לעתיד לבוא כאשר הקב"ה יטהר אותנו במים טהורים, זה טהרה מיוחדת לנשמה שהקב"ה ינקה אותנו מהעוונות והפשעים שמטמאים לנו את הנשמה, ועל זה אנחנו מתפללים כאשר אנו קוראים את פרשת פרה, שנזכה במהרה לטהרת הנפש ולהיות נקיים מהעוונות והפשעים.

ובזמנינו שאין לנו אפר פרה, ואין לנו מים טהורים מהקב"ה לטהר אותנו, מה הדרך שאנחנו יכולים לזכות ולטהר את עצמינו.

כתב השל"ה הקדוש (פרשת חוקת) שהדרך לטהר בימינו, זה על ידי לימוד התורה הקדושה, שכאשר אדם דבק בתורה ולומד תורה על מנת לשמור ולקיים, הוא מטהר את עצמו.

ומבאר על פי זה את הפסוק, שכתוב בפרשה של טהרת פרה אדומה, "הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר", הפשטות של הפסוק, שצריך להזות על הטמא, מהאפר פרה אדומה, ביום השלישי וביום השביעי.

והשל"ה הקדוש מבאר, שה"יום השלישי", זה רומז על האלף השלישי, שבו ניתנה התורה, וה"יום השביעי" רומז, על האלף השביעי, שזה לעתיד לבוא, שהרי יום אצל הקב"ה זה אלף שנים, כמו שכתוב "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול", וה"יום השלישי", בא לרמוז לכל אחד,

שהוא צריך להזות על עצמו מהתורה הקדושה שניתנה באלף השלישי, ואז יזכה שב"יום השביעי" שזה לעתיד לבוא באלף השביעי, הוא יזכה ליטהר בנשמתו.

אבל ממשיך הפסוק ואומר "ואם לא יתחטא ביום השלישי, וביום השביעי לא יטהר", שאם חס ושלום האדם לא יטהר את עצמו, בלימוד התורה שניתנה באלף השלישי, אז הוא לא יזכה ליטהר לעתיד לבוא באלף השביעי.

החפץ חיים (בהקדמה לליקוטי הלכות) כתב, שאפילו אם האדם הרבה לחטוא ולפשוע, יש לו טהרה לטהר את נפשו, על ידי שיעסוק בתורה הקדושה, שהתורה היא כמו אש, וכמו שכתוב "הלא כה דברי כאש", ויש לתורה כח ללבן את הנפש של האדם, ולהסיר מנפשו את כל כוחות הטומאה הבלועים בו, מהעבירות שעשה, ולימוד התורה מקדש את האדם, בקדושה שאין למעלה הימנה, ואפילו שכל חטא שהאדם עושה, זה פוגם את הנשמה של האדם, בכל זאת, כאשר הוא חוזר בתשובה, הוא יכול על ידי לימוד התורה לעקור את החטא לגמרי, ולהחזיר את הנשמה שלו למצב הקודם, כמו שהיא היתה לפני החטא, שהיא תהיה טהורה ונקיה בלי שום פגם.

ולכן הפסוק כותב, "הלא כה דברי כאש", שהכח של האש זה להכשיר את הכלי שנבלע בו איסור, על ידי כח האש שזה הבליעה הכי חזקה, ולא מועיל הגעלה אלא דוקא ליבון באש, כך על ידי לימוד התורה הקדושה, יכול האדם להסיר מנפשו את כל הדברים הלא טובים, שנבלעו ופגמו בנפשו.

ואת זה אנחנו צריכים לדעת, כאשר אנו קוראים פרשת פרה, שגם היום שאין לנו בית המקדש, ואין לנו אפר פרה אדומה, אנחנו יכולים לטהר ולקדש את עצמינו ואת נשמתינו, על ידי לימוד התורה הקדושה.

שנזכה שהקב"ה יזרוק עלינו מים טהורים, ויטהרנו מכל טואתינו.

הלכות פסח

א. לפני שעושה הגעלה לכלי, ינקה אותו היטיב, ויסיר ממנו כל לכלוך, וכן יסיר ממנו את החלודה אם יש, וכן צריך לנקות היטיב במקום של הברגים, לראות שאין שם לכלוך.

ב. כלי גדול, שמחמת גדלו לא יכול להיכנס לתוך כלי ההגעלה, יכול להכניסו לכלי ההגעלה בשני פעמים כל פעם צד אחר (דין זה הוא רק בהגעלת כלים ולא בטבילת כלים, ששם צריך שכל הכלי יכנס בפעם אחת לתוך מי המקווה).

כלי גדול מאוד כגון סיר, שהחמץ נוגע בתוכו ולא מבחוץ, ואין לו אפשרות להכניס אותו לכלי ההגעלה, ימלא אותו מים עד הסוף, וירתיח את המים באופן שיגיעו המים על כל שפת הכלי.

ג. מיד אחרי הגעלת הכלי במים רותחים, נהגו לשטוף את הכלי במים קרים.

ד. דעת השו"ע, שהצורה שצריך להכשיר את הכלי, בהגעלה או בליבון, נקבע לפי רוב שימוש של הכלי, שאם על פי רוב משתמשים בכלי בתבשילים לחים כרוטב או מרק, אז אפילו שלפעמים משתמשים בו גם למאכל יבש בלי רוטב, אבל כיון שרוב שימושו בתבשיל לח הכשרו בהגעלה.

ולדעת הרמ"א חוששים גם למיעוט השימוש בכלי.

ה. אסור להשהות בפסח בבית חמץ ששייך לישראל, אם אדם השאיר חמץ ברשותו בפסח אסור החמץ בהנאה בין לו ובין לאחרים, ולכן אסור להאכילו אפילו לבהמה חיה ועוף של הפקר.

ו. אם רוצה להשאיר איזה משהו חמץ בביתו, ימכרנו לגוי, ויניח אותו במקום מוצנע כדי שלא יגעו בזה במהלך הפסח. ויש מחמירים שלא לסמוך על המכירה למכור חמץ בעין, אלא עושים את המכירה כדי למכור אם יש איזה חמץ שלא ידוע להם.

ז. קודם ליל י"ד בניסן מנקים את כל המקומות שהשתמשו בהם בחמץ, ארונות, תיקים של ילדים, רכב, וכל מקום אפשרי, ואמר האריז"ל, הנזהר ממשוהו של חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.

ח. שבת שלפני חג הפסח נקראת שבת הגדול, מפני הנס הגדול שנעשה בה. שבשנה שעם ישראל יצאו ממצרים, חל פסח ביום חמישי, ושבת שלפניו היה עשירי בניסן, וציוה הקב"ה את

עם ישראל לקחת שה לקרבן פסח, ושאלו המצרים את בני ישראל למה צריכים את השה, ואמרו להם, שביליל פסח הקב"ה יהרוג את כל בכורי מצרים, ואנחנו ניתן את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות, שלא יבוא המשחית אל בתינו לנגוף.

כאשר שמעו זאת הבכורות, הלכו לאבותיהם ולפרעה, ודרשו לשלוח את בני ישראל כדי שלא ימותו, והם לא הסכימו, ואז התחילו מלחמה הבכורות עם מצרים, ונהרגו רבים ממצרים, וזה מה שכתוב "למכה מצרים בבכוריהם", שהבכורות היכו במצרים, ורצו המצרים לנקום בעם ישראל, והקב"ה הגן על עם ישראל, ולכן נקראת שבת זו שבת הגדול, שהיה לעם ישראל נס גדול באותו היום.

ט. בשבת הגדול יאמר "שבת הגדול שלום", כדי לזכור ולהזכיר לאחרים את הניסים שעשה עמנו הקב"ה.

שבת שלום ומבורך

זמן הדלקת נרות שבת קודש (בית שמש): 5:14. צאת שבת: 6:29. רבינו תם: 7:07.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה

לברכה והצלחה בכל העניינים

הראל בן מרים. ערן בן צפורה.